puud / ja siddus omma poia Isaaki kinni / ja pani tedda altari peäle nende pude peäle. Ja Abraham sirutas omma kät ja wottis noa / et ta piddi omma poia ärratapma. Ja Jehowa Ingel hüdis temma wasto taewast: Abraham! Abraham! ärra panne kät se poisi külge / ja ärra te temmale middagi; sest nüüd tean minna / et sa Jummalat kardad / ja et sa omma poega / omma ainust ei olle mulle mitte keelnud. Ja Abraham tõstis ommad silmad ülles ja näggi / ja wata üks jäär olli temma tagga ommast sarwist kinnihakkand räggadikkusse / ja Abraham wõttis se jära ja wiis sedda ülles põletamisse-ohwriks omma poia assemele. Ja Abraham panni selle paiga nimmi: Kül Jehowa näeb. Pärrast hüdis Jehowa Ingel taewast teistkorda Abrahami wasto / ja wandus / et ta temma semet piddi wägga paljo teggema nenda kui taewa tähhed / ja kui liiw / mis merre äres / ninget temma seemnest sesamma piddi sündima / kelle sees kelma-ilma rahwas ennast piddid õnnistama / se on / Kristus meie õnnisteggia / ning sedda sepärrast / et ta olli Jummala sanna kuulnud. Ja Abraham läks jälle omma poiste jure / ja nemmad läksid ühtlase Persaba.

Tullewal aastal / kui ello-kord on / ennam.

Enne-

Enne-
Ärrakulutaminne
selle
1733. aasta peäle
Pärrast Kristusse sündimist.

Neljast aasta aiast ning nende kättetullemisest.

Talwest.

Talwe tulleb kätte / kui meie jures pääw keige lühhem ning Ö keige pikkem on: Se on jo sündinud minnewal 10wal Jouloku päwal. Meäri-ku on esiteks selge ning külm / pärrast annab lund / mis siiski selge ning külma ilmadega seggatud on. Kuunla-Kuul saeab algusel sulla ning tümma lund / pärrast on selge / ning poleft kuust sadik külm ilm / se järrele touswad tuisud ning tuisused / ning wimaks on ka

)(5 pehmed